

Tilbage igen efter ferien

Så er sommerferien ovre for mit vedkommende. Så læserne har måttet klare sig med lidt delvis genoptrykte ting og sager fra tidligere tider. Men nu skulle det gerne blive mere aktuelt igen – hvis man vel at bemærke husker på, at fodboldloven jo som sådan ikke er dagsaktuel, men egentlig er eviggyldig. Så kan der sagtens komme fortolkninger af den, som justerer, men selve lovteksten er i bund og grund den samme som i 1863 med nogle senere revisioner. Det er måske en af fodbolds mest bemærkelsesværdige egenskaber, at grundlaget er det samme. Alt dette forudsætter selvfølgelig, at der sker noget, som er værd at tage fat i. Ellers har jeg henvendelser nok at gribe ned i – men vi vil jo alle have noget, som ligger frisk i erindringen.

Ikke noget pjat med amerikanske straffespark fra midt på banen, som var tæt på at koste USA en eksklusion fra FIFA. Der har også været mange andre spændende eksperimenter over årene, men princippet er, at hvis man vil prøve noget nyt, skal det en tur ned omkring Schweiz for at få en godkendelse fra IFAB. Gør man ikke det, så er fanden løs.

Ellers skal jeg huske at sige, at ferien var fin, og den seneste runde har jo ikke budt på de helt store konfliktpunkter. Så det har – i hvert fald på det område – været en blød start, og det sætter jeg megen pris på.

Min klumme i forrige uge blev fulgt op af en nyhed fra UEFA, at der mangler omkring 40.000 dommere i Europa. Det er godt nok en slat. Det kan der være mange grunde til – måske tager folk ikke så mange kampe, som de gjorde engang, eller også stopper de før beregnet af uden tvivl gode grunde. Der ligger måske en opgave her for en fastholdelsesgruppe. Det nytter jo ikke noget, at vi rekrutterer masser af dommere (for det gør vi), hvis vi ikke formår at holde fast i dem efterfølgende. Der er ikke noget nyt i, at dommere stopper hurtigt, for eksempel fordi de ikke gider en flok sekundaspillere en tidlig søndag morgen. Resultatet er under alle omstændigheder, at der er simpelthen for få dommere i omløb. Så endnu en gang en appel – hvis I ikke vil have jeres børn til at stå uden dommer, så er det bare med at komme afsted.

Ellers noterede jeg mig, at selveste chefredaktøren var ude i en leder og behandle både lovbogen og VAR. Der var en god del fine pointer, men konklusionerne holder ikke helt, fordi præmisserne ikke er til det.

For det første var redaktøren ude efter selve lovbogen, som han mente, at dommeren havde blikket lige for meget rettet i. Det er ikke lovbogen, der er problemet – men forvaltningen. Og det er der overhovedet ikke noget nyt i. Man overser – og det gør folk generelt – at der er en passus, som siger at dommeren skal undlade at dømme for tvivlsomme eller bagatelagtige forseelser. Det er en lille sætning, som gør alverden til forskel.

Så lovbogen er god nok – det er dommernes forvaltning af den, som kan være problemet. Hertil er der kun at sige, at vi kontinuerligt arbejder på at få ensrettet dommerne så meget, som det nu er menneskeligt muligt. Det sker ved samlinger hver uge (via Teams) og regelmæssige fysiske møder.

Så er der VAR-siden. Redaktøren gør fint opmærksom på, at der er begrænsninger på, hvad VAR kan tage sig af. Så langt så godt. Hvad man nogle gange glemmer, er at VAR jo har væsentlig flere vinkler til rådighed end dem, der lige bliver vist på TV. Så VAR er heller ikke det primære problem.

Vi kan da godt blive enige om, at VAR ikke just har fået en flyvende start i denne sæson – der har været nogle smuttere – men omvendt også situationer, hvor VAR har reddet dagen. Vi kan også godt blive enige om, at der er regler, der burde ændres. Jeg bokser stadig nærmest dagligt med hands. Det ville være vidunderligt at få simplificeret det på en eller anden måde. Men som en del skribenter har påpeget, at det ville være vidunderligt, hvis vi kom tilbage til de tider, hvor det alene var et spørgsmål om hånden og bolden. Var det hånd mod bold, var det strafbart – var det bold mod hånd, var det gratis. Problemet med det er, at sådan har reglerne aldrig været, uanset hvad folkeopfattelsen måtte være. Og vi opererer nu engang inden for de regler, som vi har.

Så tingene er ikke absolutte – men undergivet dommerens skøn (det står i øvrigt også i lovbogen).

Mange har haft den opfattelse, at nu kom VAR, og så ville vi have den perfekte fodboldkamp.

Det er også fint pointeret i lederen. No way – det er et subjektivt skøn på banen, og det er langt hen ad vejen et subjektivt skøn i VAR-bilen. Man ville heller ikke forvente et objektivt skøn på angriber eller målmand (den burde du have scoret på – og den burde du have reddet)..

Jeg vil slutte af med at tage lidt omkring farligt spil, som også er en af de tilbagevendende mails.

Grundlæggende har man jo lov til at spille en bold på den måde, som man nu engang vil, når man først er i besiddelse eller nærmest på den – så længe man ikke udsætter modspilleren for fare. Det leder os over i et større beslutningstræ. Hvis der ikke er nogen modspillere i nærheden, så er der et frit slag. Hvis der er modspillere tæt på, skal man til at tænke.

Hvis der er noget, der ser farligt ud, er spørgsmålet, hvem der er først på bolden. I princippet kan vedkommende gøre med bolden, hvad han vil. Så er det den efterfølgende spiller, som har problemet. Så kan man selvfølgelig komme ud i situationer, hvor begge parter går nøjagtig samtidig efter den samme bold. I den ekstreme situation ser man på, hvad der er den naturlige spillemåde. Foregår det i luften, må det være den spiller, som forsøger at heade til bolden, som får frisparket. Er vi nede ved jorden, er det den anden vej.

Det er giftigt stof, det her, og noget som kan få tingene op at koge. Men lad mig slå fast, at saksespark er tilladt (det kan endda være yderst flot – tænk på Zumas legendariske spark mod Brøndby for en halv snes år siden). Men i det øjeblik, hvor det bliver farligt for en anden spiller (for den sags skyld også en medspiller, men det bliver nok en tak for langhåret) træder reglerne ovenfor i kraft.

Lad mig slutte af med at sige, at vi keder os ikke, selv om der har været sommerferie for alle – om end den har været kort for elitespillerne.